

Politistudenters erfaring med nærpolitireformen

En empirisk oppgave

BACHELOROPPGAVE (BOPPG30)

Politihøgskolen

2019

Kand.nr : 742

Antall ord: 6600

Innholdsfortegnelse

Innledning	3
Valg av tema og problemstilling	3
Avgrensning	4
Begrepsavklaring	4
Tjenesteutøvelse	5
Ressurs	5
Talegruppe	5
Metode	5
Valg av metode	5
Forforståelse	6
Intervjuer – fremgangsmåte	6
Informanter	7
Relabilitet og validitet	8
Utvalg av data	9
Drøftelse av intervjuene	10
Informantenes utgangspunkt	10
Operasjonsentralene	10
Bemanning	11
Tilgjengelighet	12
Lokalkunnskap	14
Tjenestesteder	15
Bemanning	15
Påvirkning på informanter	17
Avslutning	18
Litteraturliste	20
Selvvalgt pensum	22
Vedlegg	23
Godkjenning NSD	23
Infoskriv	24
Intervjuguide	26

Innledning

Valg av tema og problemstilling

Som følge av en proposisjon til Stortinget og en politianalyse trådte nærpolitireformen i kraft den 1. januar 2016 ved at de 27 politidistriktene vi hadde i Norge ble til 12. I samme proposisjon skriver de samtidig at implementeringen av den nye politidistriktsinndelingen vil måtte ta noe tid (Justis- og beredskapsdepartementet, 2015, s. 101).

Dette gjorde at jeg og flere av mine medstudenter opplevde implementeringen av reformen på nært hånd. I flere politidistrikt opplevde vi endringer i operasjonssentralen og tjenesteutøvelsen til politiet. Selv om vi på papiret hadde 12 politidistrikter ble det fortsatt jobbet med å få slått sammen de gamle politidistriktene. Det var flere gamle politidistrikter som opplevde den endelige sammenslåingen ved at flere operasjonssentraler ble lagd ned og slått sammen til én stor operasjonssentral per distrikt.

Det at operasjonssentralene i de gamle politidistriktene ble slått sammen til én større operasjonssentral var en stor forandring for mange. Vi opplevde at det var flere personer på samband, det ble mer trafikk på samband, talegruppestrukturen ble endret og man fikk nye kallesignal.

Jeg opplevde at det var mye negativitet fra ansatte, ledere og publikum på mitt praksissted mens jeg var ute i praksis. Våre ledere snakket veldig ofte om reformen og endringene det ville føre til hos oss, og avsluttet alltid med at vi som studenter ikke måtte høre på hva de sa. De fortalte oss at vi var den nye generasjonen som ikke har opplevd hvordan det var før og det var vi som skulle ut og bli det nye politi-Norge. De sa at endringene ville være verre for dem, fordi de opplevde endringer i ting de mente hadde virket over lengere tid.

Dette gjorde at jeg begynte å interessere meg for nærpolitireformen. Vi som studenter har ikke opplevd hvordan ting var før, og vi fikk kanskje ikke med oss alle endringene som skulle komme i vårt distrikt, men vi fikk med oss hva som ble sagt av både ansatte og ledere. Det vil være umulig for oss å ikke gjøre oss opp en mening ut ifra det som ble sagt av de vi skulle lære av. Jeg begynte derfor å lure på hvordan andre studenter har opplevd endringene som skjedde rundt om i distriktene i løpet av vårt praksisår.

Ut ifra dette bestemte jeg meg for å skrive en empirisk bacheloroppgave, hvor jeg ville intervjuere studenter fra mitt kull som opplevde endringer ute. Hvorfor jeg valgte dette vil jeg komme tilbake til senere.

Jeg kom fram til følgende problemstilling:

Hvordan opplever tredjeårsstudenter endringer i politiets tjenesteutøvelse etter implementeringen av nærpolitireformen?

Avgrensning

I denne oppgaven har jeg valgt å avgrense innhentingene av informanter til tre politidistrikter som opplevde å legge ned lokale operasjonssentraler og få en ny, større operasjonssentral. Alle informantene mine er studenter ved PHS og hadde praksis i de respektive politidistriktene. Jeg har fokusert på hvordan de opplevde endringer i distriktene sine og hvordan de følte det endret tjenesteutøvelsen deres.

Hensikten med avgrensningen er at jeg ville ha distrikter som opplevde endring, og ikke hadde gått over til større operasjonssentral før praksisåret vårt startet. Jeg ville ha studenter som opplevde endringer og kunne si noe om dette. Jeg har avgrenset ut ifra hvor lang oppgaven skulle være, samt hva som var praktisk gjennomførbart og hva jeg trodde studentene kunne svare på gjennom et intervju. For å ikke ha en oppgave som ble for lang har jeg valgt å fokusere mest på hvordan det ble etter implementeringen, og ikke like mye om hvordan det var før.

Jeg fikk samlet inn mye mer data enn jeg hadde plass til å skrive om, og måtte derfor avgrense oppgaven min betraktelig. Jeg plukket ut det jeg mente var det mest sentrale informantene har fortalt om, samt hva jeg fant ut at litteratur kunne si noe om. Det er viktig å presisere at denne oppgaven fanger opp et relativt lite omfang av hva studentene faktisk har opplevd, mens jeg har plukket ut det som har vært relevant for de tema jeg har valgt. På bakgrunn av oppgavens angitte størrelse har jeg valgt å fokusere mest på operasjonssentralene og bemanning ute på praksisstedene.

Begrepsavklaring

I oppgaven spør jeg om hvordan studentene opplever endring i tjenesteutøvelsen til politiet. Jeg vil derfor gjøre rede for hva «tjenesteutøvelse» betyr. Videre vil jeg forklare hva jeg i

denne oppgaven mener med «ressurs» og «talegruppe». Dette blir en veldig kort og enkel begrepsavklaring.

Tjenesteutøvelse

Tjenesteutøvelse er hvordan politiet jobber. Dette gjelder ikke bare hvordan de jobber, men hva de jobber med.

Ressurs

I denne oppgaven menes ressurs som hovedsakelig personell. Når mine informanter snakker om ressurser i denne oppgaven snakker de om bemanning og personell.

Talegruppe

Talegrupper er kanaler som ligger inne på politiets samband. Kun de som er i samme talegruppe kan høre hva hverandre sier. Politipatruljene kan manuelt skifte talegrupper på sine personlige samband. Det finnes talegrupper for å snakke internt i politiet, og egne talegrupper for å kommunisere med ambulanse og brann.

Metode

Valg av metode

Jeg vil i denne delen av oppgaven gjøre rede for min metodebruk og fremgangsmåte for innhenting av data. Det var viktig for meg å velge riktig metode for å kunne finne svar på min problemstilling. Å velge riktig metode er viktig for å vite hvordan man skal gå fram for å undersøke det vi er ute etter (Johannessen, Tufte, & Christoffersen, 2015, s. 29).

I en empirisk oppgave som jeg har skrevet finnes det tre mulige fremgangsmåter: kvalitativ metode, kvantitativ metode, eller en blanding av begge. Kvantitativ metode handler om tall, og er en tilnærming man kan bruke for å nå mange mennesker på relativt kort tid, hvor svarene kan leses i tall og kartlegges deretter (Johannessen, et. al., 2015, s. 31-32). Denne fremgangsmåten kunne jeg valgt for å spørre studentene hva slags endringer de opplevde i korte trekk, men det ville ikke gitt meg nok informasjon, derfor valgte jeg en kvalitativ tilnærming. Kvalitativ tilnærming dreier seg om å angi formål og meninger, og er ikke noe som kan leses ut fra tall eller målinger (Gran, 2012, s. 121). Med denne tilnærmingen går du mer i dybden enn ved en kvantitativ tilnærming, og dette kan du gjøre ved å foreta

eksempelvis dybdeintervjuer, observasjoner og/eller gruppesamtaler for å innhente data (Johannessen, et. al., 2015, s. 33).

I denne oppgaven har jeg foretatt dybdeintervjuer. Jeg har sett de forskjellige intervjuene mine opp mot hverandre for å se forskjeller og likheter i hva intervjuobjektene mine har opplevd. Jeg har i tillegg brukt fagtekster og publisert litteratur som hjelper meg å belyse det dataene som har kommet fram av intervjuene. Ved hjelp av disse intervjuene har jeg fått fram meninger og tanker rundt spørsmålene som ble stilt, og jeg fikk muligheten til å stille oppfølgingsspørsmål for å oppklare usikkerheter eller om det var ting jeg lurte på. Ved hjelp av historier og hendelser studentene selv har opplevd har jeg fått et dypere innblikk i hvordan de har opplevd implementeringen av reformen.

Forforståelse

Forforståelse er den oppfatningen du bringer med deg til det materialet du skal tolke (Olsvik, 2014, s. 111). Etersom jeg har opplevd det samme som intervjuobjektene og var ute i praksis samtidig som dem vil jeg ha en egen mening og en egen oppfatning enten jeg vil eller ikke. Det er viktig at jeg er bevisst på dette gjennom min oppgave. For at oppgaven min skulle bli så objektiv som mulig fra min side valgte jeg å skrive en empirisk oppgave i stedet for vitenskapelig essay. Dette er for at jeg skulle få data fra andre så oppgaven ikke skulle bære stort preg av mine egne meninger. Det er vanskelig å få oppgaven helt objektiv, men det er en fordel for meg å ha den så objektiv som mulig (Larsen, 2017, s. 14).

En utfordring med dette er at min kunnskap og mine erfaringer fra praksisåret kan gjøre at jeg ikke tar til meg informasjon som kan være overraskende og ny fra informantene mine (Rachlew, 2010, s. 141). Jeg må altså være mentalt forberedt på at den dataen jeg samler inn ikke nødvendigvis samsvarer med min oppfatning av reformen så langt. Det vil gi meg en fordel fordi jeg kjenner til politiets struktur, kultur og begreper, men det kan samtidig gjøre at jeg søker etter det jeg tror og går i en bekreftelsesfelle (Rachlew, 2010, s. 143-144). For å unngå at jeg skulle gå inn i en bekreftelsesfelle har jeg vært oppmerksom på dette gjennom hele prosessen, spesielt i forberedelsen til og under intervjuene, og så klart under analyse av data.

Intervjuer – fremgangsmåte

For å finne informantene mine sendte jeg ut en felles mail til alle tredjeårsstudenter i Oslo hvor det stod hvem jeg var og hva jeg ville skrive bachelor om. Jeg spurte etter de som hadde

vært i de politidistriktene jeg var interessert i å få erfaringer fra. Jeg skrev i mailen at jeg ønsket å intervju dem og om estimert varighet på hvert enkelt intervju. Jeg skrev et infoskriv før intervjuene som hver av informantene fikk lese og signere under på samtykke. Jeg informerte i skrivet om hva problemstillingen min var, hva slags informasjon jeg var ute etter, hvorfor de var valgt som informanter, at alt av personinformasjon ville bli anonymisert og slettet etter innlevert oppgave, at det var fritt samtykke til å delta og at samtykket kunne trekkes tilbake på ethvert tidspunkt. Alle informantene samtykket til å delta.

Intervjuene ble gjennomført ved PHS Oslo. Før intervjuene startet forklarte jeg informantene om hva jeg ville ha informasjon om, at jeg ville ta opp intervjuet på lyd, og ellers alt det andre som stod i infoskrivet. De ble gjennomført på forskjellige dager så jeg kunne transkribere intervjuene mens de var ferskt i minnet.

Under intervjuene ble informantene fortalt at jeg var ute etter deres opplevelser og erfaringer, og om det var ting de fortalte om som de ikke hadde opplevd, men blitt fortalt så måtte de fortelle om det.

Det er viktig å få fram at det som kommer fram av denne oppgaven ikke er representativt på noen måte. Fordi vår bacheloroppgave ikke er større enn den er måtte jeg begrense antall informanter betraktelig i forhold til det som hadde vært optimalt. Jeg kan ikke si at det er sånn her det er ute i distriktene, men det er slik mine informanter har opplevd implementeringen av nærpolitireformen (Olsvik, 2014, s. 49).

Informanter

Jeg valgte ut mine informanter fra tre politidistrikt hvor jeg visste operasjonssentralene i de gamle distriktene ble lagt ned og det ble opprettet én operasjonssentral for det nye distriktet. Jeg valgte ut to informanter fra de forskjellige politidistriktene Sør-Vest, Sør-Øst og Øst. Fra hvert distrikt valgte jeg ut én person som hadde sitt praksisår ved et lensmannskontor, og én person som hadde hatt praksis på en politistasjon. Dette gjorde jeg for å få datainnhenting fra flere sider i samme distrikt.

Da jeg valgte ut informanter valgte jeg studenter jeg ikke hadde hatt praksis med, og som jeg hadde så liten relasjon til som mulig. Dette gjorde jeg for å ha informanter jeg ikke har påvirket tidligere, og som jeg ville ha vanskeligheter med å påvirke under eller etter intervjuet. Navn på personer og tjenestesteder er anonymisert for å kunne ta hensyn til personvernet til informantene. Jeg valgte å anonymisere informantene så

personidentifiserbare opplysninger ble behandlet forsvarlig og kun av meg (De nasjonale forskningsetiske komiteene, 2016).

Til intervjuene hadde jeg en intervjuguide for å kunne stille de samme spørsmålene til alle informantene. Det var viktig for meg at alle informantene fikk samme informasjon, og at de skulle svare på de samme problemstillingene. Jeg brukte en semistrukturert intervjuguide, så jeg kunne stille oppfølgingsspørsmål der det var nødvendig eller der jeg ville ha mer utdyping. Rekkefølgen på spørsmålene var heller ikke sentralt, så de ble stilt der det følte naturlig i intervjuet (Larsen, 2017, s. 99-100). Jeg prøvde så langt det lot seg gjøre å stille åpne spørsmål. Dette var for å få så ærlige svar som mulig uten at jeg påvirket svaret. Hvis jeg la merke til at mitt spørsmål var blitt tolket feil kunne jeg formulere meg på en annen måte eller gjøre spørsmålet mer konkret.

Oversikt informanter:

Informant 1 (A1)	Lensmannskontor Sør-Vest pd.
Informant 2 (A2)	Politistasjon Sør-Vest pd.
Informant 3 (B1)	Lensmannskontor Sør-Øst pd.
Informant 4 (B2)	Politistasjon Sør-Øst pd.
Informant 5 (C1)	Lensmannskontor Øst pd.
Informant 6 (C2)	Politistasjon Øst pd.

Alle disse informantene opplevde å ha en lokal operasjonssentral i sitt gamle politidistrikt, for så å gå over til en større operasjonssentral da de forskjellige operasjonssentralene ble slått sammen for hvert nye distrikt. Det er denne endringen jeg ba informantene fortelle om. Det var forskjellige kjønn på informantene, men for oppgavens og personvernets skyld vil jeg referere til alle informanter som «han». Jeg vil i tillegg benytte meg av stjernetejn (*) i sitater hvor praksissted blir nevnt.

Relabilitet og validitet

Relabilitet, også kalt pålitelighet, handler i denne oppgaven om undersøkelsen av data: hvilke data som brukes, hvordan de samles inn og hvordan de bearbeides. Det er vanskelig å bekrefte relabiliteten i en denne oppgaven fordi det er intervjuer som blir brukt til datainnhenting. I tillegg er dataene kontekstavhengig, og tolkningen av dataene kan variere ut ifra hvem som har tilgang til dem (Johannessen, et. al., 2015, s. 229).

Jeg har forsøkt å gjøre oppgaven min så pålitelig som mulig ved å ta opp alle intervjuene på lyd, så det var mulig å høre de om igjen for å unngå feiltolkning. En utfordring med relabilitet ved gjennomførelse av slike intervjuer er misforståelser. At enten intervjuer mistolker svar eller informant mistolker spørsmål er en måte det kan oppstå feilkilder. Jeg forsøkte å unngå dette ved å transkribere alle intervjuene så det ikke er tvil om hvordan ting ble sagt og sitater ikke blir feil. Som sagt tidligere prøvde jeg å stille så mange åpne spørsmål som mulig, og stilte spørsmål om igjen hvis det var misforståelser.

Validitet er et annet ord for relevant (Johannessen, et. al., 2015, s. 69). Validitet handler om at det skal være sammenheng mellom problemstilling og valg av metode. Vil min metode klare å svare på problemstillingen? I korte trekk handler validitet om min metode undersøker det den har til hensikt å undersøke (Johannessen, et. al., 2015, s. 230).

For å kunne få svar på min problemstilling var det viktig for meg å henvende meg til personer som kunne besvare den, altså tredjeårsstudenter. For å kunne få svar på hvordan de opplevde endringer etter implementeringen av nærpolitireformen valgte jeg å ta tre politidistrikt som hadde fått operasjonssentraler lagt ned og slått sammen i løpet av vårt praksisår. Dette gjorde at mine informanter kunne fortelle litt om både hvordan det var før, og hvordan det ble etter. Siden det ikke var relevant for problemstillingen hvordan de hadde opplevd implementeringen av reformen valgte jeg å ikke spesifisere det så jeg kunne få informanter som muligens ikke mente det samme. Dette kunne gjøre at jeg kunne bruke mer av dataen og se de opp mot hverandre.

Utvalg av data

I mine intervjuer fikk jeg ut alt for mye data til å kunne bruke i en oppgave på denne størrelsen, noe som gjorde at jeg måtte «reduere» dataene mine til det som kan svare på min problemstilling (Hjerm & Lindgren, 2011, s. 92). Jeg kan ikke bruke alt jeg har samlet inn, men under intervjuene mine samlet jeg forsettlig inn mer data enn jeg kom til å få bruk for. Dette gjorde jeg fordi jeg ikke enda var sikker på hvor mye data jeg trengte for å svare på problemstillingen min.

Jeg har allerede nevnt ganske mye som har vært utslagsgivende for mitt utvalg av data. Jeg har nevnt om min forforståelse og hvordan jeg har vært oppmerksom på å ikke la den påvirke mitt møte med problemstillingen. Jeg har fortalt om utvelgelsen av informanter og hvorfor akkurat disse informantene ble valgt. En mulig feilkilde på mine data er at samtlige av informantene ble fortalt mye om reformen da vi gikk første året ved PHS. Det var ingen av

informantene som hadde fått et godt inntrykk av reformen fra skolen, og de mente at det gjorde noe med innstillingen deres før de gikk ut i praksisåret. Jeg hadde med et spørsmål om dette i intervjuguiden min for å få fram hva slags ytre påvirkninger som kan ha gjort noe med informantenes inntrykk av nærpolitireformen.

Drøftelse av intervjuene

Informantenes utgangspunkt

I følge informantene mine var det vanskelig for dem å gå ut i praksisåret med et positivt syn på reformen. I løpet av det første studieåret ved PHS hadde de ikke møtt noen lærere eller ansatte i politiet som hadde vært positive.

«Jeg hadde ikke sånn fryktelig gode holdninger til reformen fra før av. Ut ifra det arbeidskravet vi hadde i B1 så virket det som at det var vesentlig mer negativt, og det kunne virke som en sparereform.» (C2).

Det var flere av informantene som fortalte at skolen ikke hadde gitt dem et dårlig inntrykk av reformen, og jeg føler at C2 forklarte det best i dette sitatet. Ved at vi i første klasse hadde et arbeidskrav i politilære som gikk på akkurat dette med nærpolitireformen. Det kom fram veldig mange utfordringer og problemer med reformen hvor vi som førsteårsstudenter skulle skrive om hvilke endringer nærpolitireformen ville ha for politiets oppgave og organisering, og hvilke konsekvenser det kunne få for politiets rolle i samfunnet og befolkningens tillit til politiet.

Med dette arbeidskravet måtte alle studentene sette seg inn i hva slags endringer nærpolitireformen ville ha for organiseringen av politiet. Dette gjorde at ingen studenter gikk ut i praksisåret uten noen forkunnskaper eller personlige meninger om reformen. Med dette hadde studentene allerede et inntrykk og litt kunnskap om hva nærpolitireformen kunne føre til.

Operasjonssentralene

I politianalysen ble det anbefalt å redusere antall politidistrikter fra 27 til 6 (NOU 2013:9, s. 31), men det ble bestemt å bare redusere til 12 politidistrikter (Justis- og beredskapsdepartementet, 2015, s. 84). Dette gjorde at operasjonssentralene i de gamle distriktene ble lagt ned og lagt til hovedsetet i de nye distriktene. Operasjonssentralene i mine distrikt ble lagt til Stavanger i Sør-vest politidistrikt, Tønsberg i Sør-øst politidistrikt, og Ski i

Øst politidistrikt. Disse tre distriktene trådte i kraft 1.1.16, men operasjonssentralene i de gamle politidistriktene ble ikke lagt ned før i 2017/2018, altså i løpet av vårt praksisår. Da ble det én operasjonssentral mindre i Sør-vest, tre færre i Sør-øst, og to færre i Øst.

Bemanning.

Politianalysen sier at operasjonssentralen skal lede og koordinere distriktets patruljer, besvare alle henvendelser på nødtelefon 112 og 02800, og de skal støtte patruljene med informasjon og registersøk. De mener også at for at de skal få til dette bør de bemannes med 5-6 operatører, og forsterkes til 7-8 ved behov (NOU 2013:9, s. 107). Prop. 61 LS sier ingenting om hvor mange operatører som skal sitte ved de forskjellige operasjonssentralene, annet enn det politianalysen sier.

Operasjonssentralene i de tre politidistriktene jeg har valgt skal alltid være bemannet av minst seks operatører (Justis- og beredskapsdepartementet, 2015, s. 92). I følge mine informanter var det ikke noe problem å ha minst seks operatører på jobb, men det var kanskje ikke nok. Politianalysen skriver at før implementeringen av nærpolitireformen var det stor variasjon i hvordan bemanningen blant de forskjellige operasjonssentralene var, og at ved å få færre og større distrikter, hvor hvert distrikt hadde én operasjonssentral, ville gjøre politidistriktene mer robuste til å løse politiets kjerneoppgaver, herunder operasjonssentral (NUO 2013:9).

«Da jeg hospiterte hos operasjonssentralen var det kanskje fem stykker som satt i talegruppe 1, så var det kanskje tre-fire om ikke mer som satt i talegruppe info, pluss operasjonsleder. Det eksakte tallet vet jeg nok ikke.» (A1).

«Når vi snakker om bemanning på operasjonssentralen mener jeg å huske at de hadde ca. 9 stykker på. I startperioden i hvert fall så var de ganske få, altså dobbelt så mange som var der på én operasjonssentral, nå skulle de dekke 4. Nordre, søndre, Telemark og Vestfold, men bare 3 fylker.» (B1).

A1 hospiterte på operasjonssentralen i Stavanger etter sammenslåingen med Haugesund. Han opplevde altså etter at operasjonssentralene i Sør-Vest ble slått sammen, at det jobbet kanskje 10 stykker på operasjonssentralen i et distrikt med ca. 500 000 innbyggere (Politilogg, 2019).

I Sør-Øst derimot, opplevde B1 at det kun var 9 operatører på jobb om gangen. Hvis det mine informanter sier er riktig, betyr det at Sør-Øst hadde lavere bemanning på operasjonssentralen enn et distrikt med 200 000 færre innbyggere (Politiet, 2019). Det hadde kanskje en innvirkning på hvordan han opplevde operasjonssentralen.

«Det var en kveldsvakt og kanskje 5 eller 6 stykker. Jeg må bare tenke hvordan stolene stod. Det var én her, to der og to der. Ja, 5 stykker pluss operasjonsleder. (...) Da var vi der natt til onsdag, og da var det 4 stykker som satt ved pultene. Jeg så 4 pluss operasjonsleder, og du trenger ikke være erfaren for å skjønne at det er for lite for et så stort distrikt som går fra Eidsvold til Halden, med tanke på potensielt antall meldinger som kommer inn. Da ble jeg overrasket.» (C1).

C1 hospiterte hos sin gamle operasjonssentral før den ble lagt ned og slått sammen til Øst. Den første delen av sitatet er da han hospiterte hos sin gamle operasjonssentral, mens den andre delen handler om da han besøkte den nye. Hvis det han sier er korrekt så var det færre operatører på jobb på den nye operasjonssentralen enn hos én av de gamle. Hvis det viser seg å stemme betyr det også at det nest største distriktet i befolkning har under halvparten så mange operatører på jobb som Sør-Vest (Politiet, 2019). Man trenger ikke ha jobbet flere år eller ha veldig mye erfaring for å skjønne at det vil bli vanskelig å ha kontroll på alle patruljene og alle telefonene som kommer inn til politiet.

Tilgjengelighet

Men hva slags innvirkning hadde denne omstruktureringen på tilgjengeligheten til operasjonssentralene? I følge mine informanter ble det ikke mye endring på tilgjengelighet i Sør-Vest, men en vesentlig endring i Sør-Øst og Øst. Ikke bare for patruljene ute, men for befolkningen som ringte inn. Operasjonssentralen i Øst var i 2018 fortsatt for treige til å besvare nødanrop (Døvik, Wernersen & Gustavsen, 2018). Selv om det kan hende at C1 har fått feil inntrykk av sin operasjonssentral og det egentlig jobbet fler enn fire operatører ved den nye operasjonssentralen, så har de fortsatt ikke klart å svare tidsnok.

«Mens de gikk fra å være 3-4 på ***, så mener jeg de gikk til å være 6-8 i Ski på den nye opsen. Det sier seg selv at hvis du f.eks. var 12 i de 3 distriktene, også plutselig er nede i 8, så er det en grunn til at 02800 ikke alltid blir besvart og at det tar veldig lang tid å komme gjennom.» (C2).

Her ser vi at C1 og C2, som begge var i Øst politidistrikt, har forskjellige opplevelser av operasjonssentralen. Hvis dette stemmer så kan det si litt om hvorfor mediene har gått hardt ut mot dette politidistriktet. Dette eksempelet viser hvordan opplevelsen av praksisåret er subjektivt og selv om informantene mine har opplevd å være i samme distrikt, så har de fortsatt forskjellige oppfatninger.

Som skrevet tidligere sier politianalysen at operasjonssentralen skal støtte patruljer med informasjon og registersøk (NOU 2013:9, s. 107). I tillegg sier DiFI-rapporten fra 2017 at politiets medarbeidere forventet operasjonssentraler med større evne til å støtte, styre og lede politipatruljene (Direktoratet for forvaltning og ikt, 2018, s. 39). I samme rapport et år senere skriver de at alle landets 12 operasjonssentraler er i full drift, men at høy turnover og lav helgebemanning er en utfordring (Direktoratet for forvaltning og ikt, 2019, s. 23-24). Det er viktig å merke seg at denne rapporten kom over 6 måneder etter vi var ferdige i praksis, så det kan hende ting er endret i forhold til det mine informanter har opplevd.

«Da vi lagde oppdrag før kalte vi bare opp og spurte om de kunne lage et oppdrag for oss. Etterpå ble det så dårlig bemanning at vi måtte som regel opprette det selv.» (B2).

Dette er et sitat hvor B2 forteller at bemanningen gjorde at han følte han ikke fikk kontakten han trengte fra operasjonssentralen. Samtlige informanter fra Øst og Sør-Øst forteller at etter de byttet operasjonssentral så ble det vanskeligere å få kontakt med operasjonssentralen. Talegruppeoppsettet på sambandet ble endret i samtlige at de tre distriktene, men de ble endret til noen lunde det samme. Alle informantene forteller at før sammenslåing av operasjonssentraler opererte de i én talegruppe, og endret talegruppe på spesielle oppdrag eller ved spesielle anledninger. Etter sammenslåingen ble det endret til at alle oppdrag ble utlyst i én talegruppe som alle måtte lytte til, mens man endret talegruppe når man fikk oppdrag. Det ble laget en egen talegruppe hvor man kunne spørre om registersøk og den slags som ble kalt TG INFO i alle distriktene.

Dette var det blandete følelser om. Noen mente at dette fungerte bra, mens andre mente at det ikke fungerte i det hele tatt.

«Det førte egentlig til at de ble mer tilstede og mer tilgjengelige på samband enn tidligere.» (A1).

«Sambandsoppsettet var mer kronglete. For eksempel når vi satt i bilen måtte vi ha 2 talegrupper på. Vi måtte ha 1 på øret hvor vi fikk oppdrag og 1 i bilen hvor vi fikk vite hva som skjedde i vårt nærmiljø i tilfelle vi måtte bistå en sak. Det hendte jo at noen ba om bistand, men ikke fikk svar fra operasjonssentralen eller i riktig talegruppe om at de trengte bistand.» (B1).

«I begynnelsen veldig uvant. På *** kunne vi prate til makker i TG 1, noe som var veldig hensiktsmessig på oppdrag og trafikkulykker og sånne ting. Det ble det slutt på

da vi fikk ny operasjonssentral. Da skulle du gå i TG 1 til du hadde kontroll på stedet, så skulle du ta resten i TG INFO.» (C2).

A2 sier også at han opplevde at det ble mer profesjonell sambandsbruk. Vi ser her at informantene mine i Sør-Vest mener at det nye oppsettet som kom fungerte bedre enn informantene i de andre distriktene. Hvis vi legger til grunn at det stemmer at Sør-Vest har flere operatører på jobb enn de andre to distriktene, så kan det hende at det er utslagsgivende for hvordan mine informanter opplevde operasjonssentralen. Informantene i Sør-Øst og Øst forteller at etter operasjonssentralene ble slått sammen ble det vanskelig å få kontakt med dem i TG INFO og ellers på samband eller telefon. Det kan tyde på at de var underbemannet, eller at det var veldig mye å gjøre for dem. B2 forteller at etter rundt to uker med nytt talegruppeoppsett på samband, ble det endret. De fant ut at det nye oppsettet ikke var optimalt med tanke på ledig tid på samband og distanser mellom steder. Det endte med at de endret det så hvert enkelt fylke hadde sin egen talegruppe, men at alle talegruppene fortsatt ble driftet fra samme operasjonssentral. Han sier at etter denne endringen fungerte det meste som før ved at all kommunikasjon gikk i én talegruppe og man slapp å bytte hvis man fikk oppdrag. Han forteller at den eneste reelle endringen var at operasjonssentralen ikke var like tilgjengelig på samband som før.

«Ofte i helgene at vi bare fikk beskjed om å gjøre alle søk selv siden det ikke var kapasitet på operasjonssentralen. Så det var ikke det at de som jobbet inne gjorde en dårlig jobb, men det var mer det at vi ikke hadde ressurser til å ha en så stor operasjonssentral og få et så stort distrikt.» (C2).

C2 formulerer seg her på en måte som både underbygger det DiFI-rapporten fra 2019 har sagt og det informantene mine mener om operasjonssentralen: at det ikke er nok operatører på jobb (Direktoratet for forvaltning og ikt, 2019, s. 24). Samtlige av mine informanter som har besøkt de gamle operasjonssentralene sine forteller at operasjonsleder fungerte som en operatør i perioder hvor det var mye å gjøre, men ingen har gitt inntrykk av at operasjonsleder eller oppdragsleder har fungert som det etter sammenslåingen av operasjonssentraler.

Lokalkunnskap

Med lokalkunnskap fra operasjonssentraler forklarer informantene at med lokalkunnskap mener de at operasjonssentralen kjenner til lokale navn, gater og personer, og har kontroll på hvor patruljer og steder som blir nevnt av patruljene er. I den danske reformen blir det sagt at

politiets «nærhet» til befolkningen ikke nødvendigvis handler om hvor nære politistasjoner og lensmannskontor er, men heller handler om politiets responstid, tilgjengelighet og imøtekommenhet, åpenhet, kjennskap til lokale forhold og samarbeid med lokale aktører (Balvig, Holmberg & Nielsen, 2011, s. 14).

Politidirektoratet sier i Prop. 61 LS at lokalkunnskap, velfungerende bånd til lokalmiljøene og god publikumskontakt er viktig for kriminalitetsbekjempelse (Justis- og beredskapsdepartementet, 2015, s. 82). I følge mine informanter kan nærpolitireformen minne om det som skjedde med nærpolitiet i Danmarks politireform (Balvig, et. al., 2011, s.37). Balvig, Holmberg og Nielsen skriver i sin bok at politiet var lokalt forankret og hadde tett kjennskap til hva som foregår lokalt, men at disse oppgavene ble nedprioritert da deres reform inntraff.

«Så jeg vil jo kanskje si at lokalkunnskapen, med min oppfatning, ble litt svekket med at vi ble omlagt. At det kanskje var at de sendte patruljer til steder som var ganske langt unna i forhold til patruljer som var nærmere. Litt sånn at operatørene ikke var helt sikre på hvor ting var.» (C2).

Flere informanter forteller at det var operatører som sluttet da de gamle operasjonssentralene ble lagt ned. Det ble for stor påkjenning for flere av de som jobbet der å forflytte seg over de store distansene som kunne oppstå. Dette gjorde at samtlige av informantene som ikke var i nærheten av den nye operasjonssentralen følte at lokalkunnskapen til den nye operasjonssentralen ble borte fordi det kom inn nye, unge og uerfarne operatører. Det er en utfordring som blir beskrevet i DiFIs rapport fra 2019 (Direktoratet for forvaltning og ikt, 2019, s. 33). Informantene forteller at da deres lokale operasjonssentral ble nedlagt var det bare de som hadde praksis hvor hovedsetet befant seg som opplevde at lokalkunnskapen ble bevart. C2 forteller også at selv om operasjonssentralen kanskje sa feil eller ikke var sikker på hvor ting var, så ble ikke lokalkunnskapen til patruljene borte. De visste altså hvor de skulle selv om operasjonssentralen ikke helt visste det.

Tjenestesteder

Bemanning

«Min oppfatning er at det ikke er en nærpolitireform, rett og slett. At vi når ikke ut til lokalbefolkningen. Det er heller en fjernpolitireform som støtter det sentraliserende

politiet enn det lokalforankrede. Så det går på en måte i strid med politiets grunnprinsipper.» (B1).

B1 snakker her om et av de 10 grunnprinsippene som ble skrevet om i NOU 1981:35, og da spesielt om prinsippene om at politiet skal være desentralisert, og at politiet skal være integrert i lokalsamfunnet (NOU 1981:35, s. 13-14). Dette minner om det Birgitte Ellefsen skriver i sin kronikk om at nærpolitireformen er mer en språkreform enn en nærpolitireform (Ellefsen, 2015). B1 mener altså det samme som blir beskrevet i den nyeste DiFI-rapporten (Direktoratet for forvaltning og ikt, 2019, s. 53).

Prop. 61 LS sier at nærpolitiet vil styrkes ved hjelp av denne reformen ved at tjenestepersonell kan frigjøres til å drive med mer aktiv utetjeneste og kan være der det skjer når det trengs (Justis- og beredskapsdepartementet, 2015, s. 67). De skriver på samme sted at den opplevde tryggheten ved å ha en politistasjon eller et lensmannskontor i nærheten ikke nødvendigvis er reell for befolkningen. På papiret er dette et godt argument, og kan se veldig bra ut, men ifølge mine informanter er det ikke nødvendigvis dette som har skjedd overalt. Hensikten med å legge ned driftsenheter i Norge var at patruljene ute skulle bestå, mens de gjenværende driftsenhetene skulle få mer ressurser til å gjennomføre etterforskning og andre oppgaver mer effektivt og i større miljøer enn før (Justis- og beredskapsdepartementet, 2015, s. 67). Forskningsprosjektet til Filstad og Karp viser også at flere politifolk mener man trenger bedre ressursutnyttelse i politiet etter implementeringen av nærpolitireformen (Filstad & Karp, 2018, s. 20).

C1 forteller at det ikke ble flere patruljer ute etter at lensmannskontor i hans nærmiljø ble lagt ned. Han sier at det som skjedde var at patruljene ved hans tjenestested bare fikk større ansvarsområde, men ingen flere patruljer å spille på. Det gjorde at i hans område ble det faktisk færre politibetjenter ute per innbygger enn før nedleggelsene av lensmannskontor. C2 forteller at etter lensmannskontor i hans nærområde ble lagt ned, fikk de flere ansatte på ordensavdelingen, men at det fortsatt ikke kjørte flere patruljer ute. Det endte opp med at de jobbet vesentlig mange fler på dagtid, hvor man fikk andre arbeidsoppgaver enn å kjøre patrulje. Han sier at de fortsatt hadde samme minimumsbemanning ute. Det kan hende at for liten bemanning ute gjør at flere politifolk føler at de må avvise publikum som ber om hjelp (Gundhus, Talberg & Wathne, 2018, s. 211-212).

«Etter hvert førte reformen og omstruktureringen til at det faktisk, nesten i 100% av tilfellene, ble en ekstra patrulje på ***, som førte til at reformen doblet antall operative patruljer på ***, stort sett.» (A1).

Dette fenomenet med at det faktisk ble flere operative patruljer ute etter implementeringen av nærpolitireformen er det bare informantene mine fra Sør-Vest som forteller om. Det viser at av mine informanter er det bare Sør-Vest som har opplevd at patruljene fra de nedlagte driftsenhetene har blitt opprettholdt. Hvis dette stemmer viser det seg at Sør-Øst og Øst ikke har klart å overholde det Prop. 61 LS forklarer at nærpolitireformen skal gjøre (Justis- og beredskapsdepartementet, 2015, s. 67). Hvis dette stemmer så kan det være en av faktorene til at utrykningstiden til politiet i ekstraordinære hendelser og/eller hendelser der liv er direkte truet i steder med mindre enn 20 000 innbyggere kun har nådd måltallene sine i Sør-Vest i 2018 (Politidirektoratet, 2019, s. 4-5).

Informantene mine, spesielt i Sør-Øst og Øst forteller at de opplevde at etterforskningskapasiteten i distriktet ble dårligere som en del av reformen. De forteller om enten jurister eller etterforskere som ble flyttet som følge av reformen. De forteller at det ble mer tungvint å ha et samarbeid i saker når jurister og etterforskere ikke lenger satt i samme bygg. C2 forteller at hans tjenestested fikk ca. fem etterforskere til etter nedleggelsen av de forskjellige lensmannskontorene, men at straffesaksområdet ble nesten fire ganger så stort. DiFI viser at både saksbehandlingstid og restanser i politiet har økt i 2018. Dette, i sammenheng med at flere politidistrikter mener at både etterforskning og påtale sliter med kapasitet og kompetanse, kan være en konsekvens av forflytning av personell (Direktoratet for forvaltning og ikt, 2019).

Påvirkning på informanter

I hvert av de enkelte intervjuene mine ville jeg finne ut om det var noen ytre påvirkninger som kunne ha endret oppfatningen informantene mine hadde til reformen. Jeg stilte de spørsmål om hvordan holdningene de ansatte på praksisstedet hadde til reformen var. A1 og A2 forteller begge to at det var delt mening hos dem. De forteller at det var noen som var positive og noen som var negative til reformen. Dette gjorde at de sa at de ikke nødvendigvis har blitt påvirket veldig mye av de andre ansatte på sitt tjenestested.

I motsetning til informantene i Sør-Vest så sier de resterende informantene noe helt annet. Ingen av de resterende informantene sier at de har hørt noe positivt om reformen fra andre ansatte på sitt praksissted. B2 sier:

«Jeg tror ikke jeg møtte en eneste som hadde en positiv holdning til reformen.» (B2).

Dette sier noe om hva slags inntrykk de forskjellige informantene har fått av de øvrige ansatte på hvert tjenestested, og jeg synes C1 formulerte seg godt på spørsmål om de ansattes holdning hadde hatt påvirkning på hans holdning til reformen på noen måte.

«Å se nei vil bli å lyve, (...) i utgangspunktet vil jeg ha min egen mening om det selv om han eller hun mener det så er det ikke sagt at jeg skal mene det, men vi har øyne og ører vi også.» (C1).

Han forklarer her noe jeg tror alle informantene mente: at selv om du har lyst til å gjøre deg opp en egen mening om reformen, så er det vanskelig å ikke bli påvirket av det du hører fra de erfarne politifolkene. Dette er viktig å tenke på når vi ser på hva de forskjellige informantene har fortalt. Det kan ha hatt en innvirkning på hvorfor informantene fra Sør-Vest sier mer positivt om reformen enn informantene fra Sør-Øst og Øst.

Avslutning

Gjennom intervjuene mine har jeg sett på hvordan to studenter fra hvert av mine tre politidistrikter har opplevd reformen på nært hånd. Det kommer fram av intervjuene at alle informantene mine har opplevd implementeringen av nærpolitireformen på forskjellige måter, hvor informantene i Sør-Vest har opplevd mindre negativitet rundt reformen enn informantene i Sør-Øst og Øst.

Det er viktig å se på denne oppgaven i et kritisk syn siden det kun er snakk om implementeringsfasen til reformen. Inntrykket mine informanter har fått kom i en periode hvor ny struktur og nye oppgaver var nytt for alle i politiet. Det kan være at det har blitt gjort endringer i strukturen eller oppgavene etter at informantene var ferdig med sitt praksisår. Det er også viktig å se på at mine informanters syn på reformen kan ha blitt farget av holdningen til de øvrige ansatte på sitt praksissted.

Det er også viktig å huske at denne oppgaven ikke er representativ for alle studenter. Denne oppgaven har sagt noe om hvordan mine seks informanter opplevde reformen, men ingenting om de resterende 700 studentene.

Resultatene av denne oppgaven peker på at det er mange fellestrekk med politireformen i Danmark med tanke på hva politifolk mener. Det er flere som mener det trengs en endring, men at ikke alt har fungert som det skal (Balvig, et. al., 2011, s. 180). Det er flere som mener

reformen kan bli bra, men at ressursbruken foreløpig ikke er god nok. Samtlige av informantene sier også dette: at reformen har mye potensiale, men at den ikke er gjort helt riktig.

Jeg har sett på mine informanternes opplevelse opp mot målene med nærpolitireformen fra politianalysen og prop. 61 LS. Jeg har sett på hvordan informantene har opplevd resultatene som reformen er ute etter. Svarene fra denne oppgaven kan tyde på at Sør-Vest er det distriktet jeg valgte ut som er nærmest å nå målene med reformen. Hvis det viser seg at dette er tilfelle kan det hende at det er fordi det ut ifra mine informanter høres ut som bemanningen er best i forhold til ansatte og folketallet. Det er usikkert, men det kan hende at budsjettet til politiet er for dårlig til å kunne gjennomføre reformen på en god måte i og med at Sør-Vest nå står i fare for å miste 85 stillinger (NTB, 2019).

Situasjonen i distriktene var på tidspunktet informantene mine sluttet i praksis forskjellige. Informantene fra Sør-Vest forteller at reformen har fungert på en måte, mens informantene fra Sør-Øst og Øst forteller at det fungerte dårlig. De forteller at det gradvis ble bedre etter hvert som tiden gikk, som kan tyde på at implementeringsprosessen var ny for alle. De forteller om endringer som kom etter hvert som tiden gikk etter sammenslåing av operasjonssentraler, som også kan tyde på at dette var en innføringsprosess der man må se an hva som fungerer, for så å endre organisering eller tjenesteutøvelse dersom man ser at ting kan bli bedre. Vi kan se at det er viktig med tydelige tilbakemeldinger fra de som jobber ute, som politiledelsen kan høre på, for å kunne gjøre politietaten så god som mulig (Direktoratet for forvaltning og ikt, 2019, s. 60).

Litteraturliste

- Balvig, F., Holmberg, L., & Nielsen, M. P. H. (2011). *Verdens bedste politi: Politireformen i Danmark 2007-2011*. København: Jurist- og Økonomforbundets forlag.
- De nasjonale forskningsetiske komiteene. (2016). *Forskningsetiske retningslinjer for samfunnsvitenskap, humaniora, juss og teologi* (4. utg.). Oslo: De nasjonale forskningsetiske komiteene.
- Direktoratet for forvaltning og ikt. (2018). *Evaluering av nærpolitireformen: statusrapport 2017*. (DIFI-rapport 2018:2) Hentet fra: https://www.difi.no/sites/difino/files/18_2_evaluering_av_naerpolitireformen_2017.pdf
- Direktoratet for forvaltning og ikt. (2019). *Evaluering av nærpolitireformen: statusrapport 2018*. (DIFI-rapport 2019:1) Hentet fra: https://www.difi.no/sites/difino/files/evaluering_av_naerpolitireformen_statusrapport_2018_difi-rapport_2019_1.pdf
- Døvik, O., Wernersen, C., & Gustavsen, Ø. (2018, 8. september). Politiet i Øst fortsatt for treige på nødandrop. Hentet fra: <https://www.nrk.no/ostlandssendingen/politiet-i-ost-fortsatt-for-treige-pa-nodandrop-1.14193574>
- Ellefsen, B. (2015). Nærpolitireformen: En språkreform? *Politiform*. Hentet fra: <https://www.politiforum.no/artikler/naerpolitireformen-en-sprakreform/386433>
- Filstad, C., & Karp, T. (2018). *Ledelse, implementering, effekter og resultater av nærpolitireformen*. Oslo: Politihøgskolen.
- Gran, T. (2012). *Vitenskap i praksis*. Oslo: Abstrakt forlag.
- Gundhus, H., Talberg, N., & Wathne, C. T. (2018). Konturene av en ny politirolle: politiansattes erfaringer med Nærpolitireformen. I Sørli, V. L., & Larsson, P. (Red.). (2018). *Politireformer: idealer, realiteter, retorikk og praksis* (s. 199-222). Oslo: Cappelen Damm akademisk.
- Hjerm, M. & Lindgren, S. (2011). *Introduksjon til vitenskapelig analyse*. Oslo: Gyldendal akademisk.

- Johannessen, A., Tufte, P. A., & Christoffersen, L. (2015). *Introduksjon til samfunnsvitenskapelig metode* (4. utg.). Oslo: Abstrakt forlag.
- Justis- og beredskapsdepartementet. (2015). *Endringer i politiloven mv. (trygghet i hverdagen – nærpolitireformen)*. (Prop. 61 LS 2014-2015). Hentet fra: <https://www.regjeringen.no/contentassets/0f5847ca5bae4b2996b6441423e5ea09/no/pdfs/prp201420150061000dddpdfs.pdf>
- Larsen, A. K. (2017). *En enklere metode – veiledning i samfunnsvitenskapelig forskningsmetode* (2. utg.). Bergen: Fagbokforlaget.
- NOU 1981:35 (1981). *Politiets rolle i samfunnet*. Oslo: Departementenes servicesenter.
- NOU 2013: 9. (2013). *Ett politi – rustet til å møte fremtidens utfordringer: Politianalysen*. Oslo: Departementets servicesenter, Informasjonsforvaltning.
- NTB. (2019, 19. mars). Sørvest politidistrikt kan miste 85 stillinger. *Abc nyheter*. Hentet fra: <https://www.abcnyheter.no/nyheter/norge/2019/03/19/195562343/sorvest-politidistrikt-kan-miste-85-stillinger>
- Olsvik, E. O. (2014) *Vitenskapsteori for POLITIET*. Oslo: Gyldendal.
- Politidirektoratet. (2019). *Politiets responstid 2018*. Hentet fra: <https://www.politiet.no/globalassets/04-aktuelt-tall-og-fakta/responstid/politiets-responstid-2018.pdf>
- Politiet. (u.å.). Organisering og ledelse – Sør-Øst politidistrikt. Hentet fra: <https://www.politiet.no/om/organisasjonen/politidistrikter/sor-ost/om-sor-ost/om-sor-ost-politidistrikt/>
- Politiet. (u.å.). Organisering og ledelse – Øst politidistrikt. Hentet fra <https://www.politiet.no/om/organisasjonen/politidistrikter/ost/om-ost/organisering-og-ledelse/>
- Politilogg. (u.å.). Kategori: Sør-Vest. Hentet fra: <https://politilogg.no/distrikt/sorvest>
- Rachlew, A. (2010). Å forske på sine egne: Metodiske og etiske utfordringer knyttet til forskning på egen profesjon. I T. Myklebust & G. Thomassen (Red.), *Arbeidsmetoder og metodearbeid i politiet: Forskningskonferansen 2010*(s. 127-149). Oslo: Politi­høgskolen.

Selvvalgt pensum

Balvig, F., Holmberg, L., & Nielsen, M. P. H. (2011). *Verdens bedste politi: Politireformen i Danmark 2007-2011*. København: Jurist- og Økonomforbundets forlag. Kap. 1, 2 og 9. (56 sider).

Direktoratet for forvaltning og ikt. (2018). *Evaluering av nærpolitireformen: statusrapport 2017*. (DIFI-rapport 2018:2) Hentet fra:
https://www.difi.no/sites/difino/files/18_2_evaluering_av_naerpolitireformen_2017.pdf (54 sider).

Direktoratet for forvaltning og ikt. (2019). *Evaluering av nærpolitireformen: statusrapport 2018*. (DIFI-rapport 2019:1) Hentet fra:
https://www.difi.no/sites/difino/files/evaluering_av_naerpolitireformen_statusrapport_2018_difi-rapport_2019_1.pdf (60 sider).

Totalt: 369 sider

Vedlegg

Godkjenning NSD

N

NSD Personvern

18.10.2018 11:31

Det innsendte meldeskjemaet med referansekode 401354 er nå vurdert av NSD.

Følgende vurdering er gitt:

Det er vår vurdering at behandlingen av personopplysninger i prosjektet vil være i samsvar med personvermlovgivningen så fremt den gjennomføres i tråd med det som er dokumentert i meldeskjemaet med vedlegg den 18.10.2018, samt i meldingsdialogen mellom innmelder og NSD. Behandlingen kan starte.

MELD ENDRINGER

Dersom behandlingen av personopplysninger endrer seg, kan det være nødvendig å melde dette til NSD ved å oppdatere meldeskjemaet. På våre nettsider informerer vi om hvilke endringer som må meldes. Vent på svar før endringer gjennomføres.

TYPE OPPLYSNINGER OG VARIGHET

Prosjektet vil behandle alminnelige kategorier av personopplysninger frem til 11.04.2018

LOVLIG GRUNNLAG

Prosjektet vil innhente samtykke fra de registrerte til behandlingen av personopplysninger. Vår vurdering er at prosjektet legger opp til et samtykke i samsvar med kravene i art. 4 og 7, ved at det er en frivillig, spesifikk, informert og utvetydig bekreftelse som kan dokumenteres, og som den registrerte kan trekke tilbake. Lovlig grunnlag for behandlingen vil dermed være den registrertes samtykke, jf. personvernforordningen art. 6 nr. 1 bokstav a.

Vi ber om at du ber informanter om å ikke omtale tredjepersoner med navn eller andre identifiserende opplysninger, da du ikke planlegger å informere tredjepersoner.

PERSONVERNPRINSIPPER

NSD finner at den planlagte behandlingen av personopplysninger vil følge prinsippene i personvernforordningen om:

- lovlighet, rettferdighet og åpenhet (art. 5.1 a), ved at de registrerte får tilfredsstillende informasjon om og samtykker til behandlingen
- formålsbegrensning (art. 5.1 b), ved at personopplysninger samles inn for spesifikke, uttrykkelige angitte og berettigede formål, og ikke behandles til nye, uforenlige formål
- dataminimering (art. 5.1 c), ved at det kun behandles opplysninger som er adekvate, relevante og nødvendige for formålet med prosjektet
- lagringsbegrensning (art. 5.1 e), ved at personopplysningene ikke lagres lengre enn nødvendig for å oppfylle formålet

DE REGISTRERTES RETTIGHETER

De registrerte vil ha følgende rettigheter i prosjektet: åpenhet (art. 12), informasjon (art. 13), innsyn (art. 15), retting (art. 16), sletting (art. 17), begrensning (art. 18), underretning (art. 19), dataportabilitet (art. 20). Rettighetene etter art. 15-20 gjelder så lenge den registrerte er mulig å identifisere i datamaterialet.

NSD vurderer at informasjonen om behandlingen som de registrerte vil motta oppfyller lovens krav til form og innhold, jf. art. 12.1 og art. 13.

Vi minner om at hvis en registrert tar kontakt om sine rettigheter, har behandlingsansvarlig institusjon plikt til å svare innen en måned.

FØLG DIN INSTITUSJONS RETNINGSLINJER

NSD legger til grunn at behandlingen oppfyller kravene i personvernforordningen om riktighet (art. 5.1 d), integritet og konfidensialitet (art. 5.1. f) og sikkerhet (art. 32).

For å forsikre dere om at kravene oppfylles, må dere følge interne retningslinjer og/eller rådføre dere med behandlingsansvarlig institusjon.

OPPFØLGING AV PROSJEKTET

NSD vil følge opp behandlingen ved planlagt avslutning for å avklare om behandlingen av personopplysningene er avsluttet.

Lykke til med prosjektet!

Kontaktperson hos NSD: Øivind Armando Reinertsen

Tlf. Personverntjenester: 55 58 21 17 (tast 1)

Vil du delta i forskningsprosjektet

«Hvordan opplever tredjeårsstudenter endring i politiets tjenesteutøvelse etter implementering av nærpolitireformen?»

Dette er et spørsmål til deg om å delta i et forskningsprosjekt hvor formålet er å se på hvordan tjenesteutøvelsen i politiet endret seg etter implementeringen av nærpolitireformen. I dette skrivet gir vi deg informasjon om målene for prosjektet og hva deltakelse vil innebære for deg.

Formål

Formålet med dette prosjektet er å se på hvordan tjenesteutøvelsen i politiet endret, eller ikke endret, seg etter nærpolitireformen.

Problemstillingen i oppgaven vil være *«Hvordan opplever tredjeårsstudenter endring i politiets tjenesteutøvelse etter implementering av nærpolitireformen?»*.

Dette er en bacheloroppgave i regi av Politihøgskolen, hvor formålet vil være å kartlegge hvordan studenter som har hatt praksis i de forskjellige distriktene opplevde endringer i tjenesten etter implementering av nærpolitireformen. Det vil legges vekt på hvordan kommunikasjon, antall oppdrag, og endring i aktiv tjeneste endret, eller ikke endret seg.

Informasjon innhentet til oppgaven vil ikke bli brukt til annet enn bacheloroppgaven.

Hvem er ansvarlig for forskningsprosjektet?

Ansvarlig institusjon for forskningsprosjektet er Politihøgskolen.

Hvorfor får du spørsmål om å delta?

Forskningen i denne oppgaven vil bli hentet fra B3 studenter som har opplevd reformen i sitt praksisår. Jeg spør deg om å delta fordi du er en av disse.

Hva innebærer det for deg å delta?

Velger du å delta vil du ta del i et kvalitativt intervju. Intervjuet vil ta ca. 30 min, men kanskje lenger. Intervjuet vil spørre om ditt syn, dine meninger og dine erfaringer. Opplysningene vil bli tatt opp på lyd og lagret elektronisk til prosjektets slutt.

Det er frivillig å delta

Det er frivillig å delta i prosjektet. Hvis du velger å delta, kan du når som helst trekke samtykke tilbake uten å oppgi noen grunn. Alle opplysninger om deg vil da bli anonymisert. Det vil ikke ha noen negative konsekvenser for deg hvis du ikke vil delta eller senere velger å trekke deg.

Ditt personvern – hvordan vi oppbevarer og bruker dine opplysninger

Jeg vil bare bruke opplysningene om deg til formålene vi har fortalt om i dette skrivet. Jeg behandler opplysningene konfidensielt og i samsvar med personvernregelverket.

Det er kun studenten som gjennomfører prosjektet som vil ha tilgang til opplysningene som kommer fram under intervjuet. Opplysningene vil bli lagret på enheter beskyttet med passord så uvedkommende ikke får tilgang. I tillegg vil navnet og kontaktopplysningene dine bli erstattet med en kode som lagres adskilt fra øvrige data. Dataene vil enten bli oppbevart på person eller være innelåst.

Opplysningene dine vil bli anonymisert så du ikke vil kunne gjenkjennes i publikum.

Hva skjer med opplysningene dine når vi avslutter forskningsprosjektet?

Prosjektet skal etter planen avsluttes 11.04.19. Alle data hentet inn til prosjektet vil etter denne datoen bli slettet.

Dine rettigheter

Så lenge du kan identifiseres i datamaterialet, har du rett til:

- innsyn i hvilke personopplysninger som er registrert om deg,
- å få rettet personopplysninger om deg,
- få slettet personopplysninger om deg,
- få utlevert en kopi av dine personopplysninger (dataportabilitet), og
- å sende klage til personvernombudet eller Datatilsynet om behandlingen av dine personopplysninger.

Hva gir oss rett til å behandle personopplysninger om deg?

Vi behandler opplysninger om deg basert på ditt samtykke.

På oppdrag fra Politihøgskolen har NSD – Norsk senter for forskningsdata AS vurdert at behandlingen av personopplysninger i dette prosjektet er i samsvar med personvernregelverket.

Hvor kan jeg finne ut mer?

Hvis du har spørsmål til studien, eller ønsker å benytte deg av dine rettigheter, ta kontakt med:

- NSD – Norsk senter for forskningsdata AS, på epost (personverntjenester@nsd.no) eller telefon: 55 58 21 17.

Samtykkeerklæring

Jeg har mottatt og forstått informasjon om prosjektet «*Hvordan opplever tredjeårsstudenter endring i politiets tjenesteutøvelse etter implementering av nærpolitireformen?*» og har fått anledning til å stille spørsmål. Jeg samtykker til:

å delta i intervju.

Jeg samtykker til at mine opplysninger behandles frem til prosjektet er avsluttet, ca. 11.04.19

(Signert av prosjektdeltaker, dato)

SPØRSMÅL/TEMA	NOTAT
<ul style="list-style-type: none"> - Hvor hadde du praksis? - Hvordan opplevde du året ditt? <ul style="list-style-type: none"> - Hvor mange oppdrag hadde du gjennom året? - Når byttet dere operasjonssentral? - Hvordan var avstanden til: <ul style="list-style-type: none"> - Arresten deres? - Operasjonssentralen? - Før reformen, hvordan opplevde du servicen fra operasjonssentralen? - Før reformen: hvordan opplevde du servicen du kunne yte til publikum? - Etter reformen, hvordan opplevde du servicen fra operasjonssentralen? - Etter reformen: hvordan opplevde du servicen du kunne yte til publikum? - Operasjonssentral, beskriv deres: <ul style="list-style-type: none"> - Lokalkunnskap - Bemanning - Effektivitet - Hvordan var sambandsoppsettet deres før og etter omleggingen? - Hvordan var det å få bistand på samband før og etter sammenslåingen av operasjonssentraler? - Ditt praksissted, hvordan var: <ul style="list-style-type: none"> - Bemanningen? - Arbeidsmiljøet? - Ansvarsområdet? - Antall saker og saksbehandlingstid? - Andres holdning til reformen: <ul style="list-style-type: none"> - Andre ansatte? - Kommentarer fra publikum? - Hva er din egne oppfatning av reformen? - Har du andre kommentarer? 	